
A magyar szavazók egyharmada a Néppártra voksolna Nagyváradon

2014. 2. 13.

Zatykó Gyula, az Erdélyi Magyar Néppárt partiumi régióelnöke egy felmérés eredményét ismertette február 13-i délelőtti sajtótájékoztatóján a Bihar megyei magyar sajtó képviselőivel.

Közélet és kultúrafogyasztás Nagyváradon címmel 2013-ban végezte el a Bálványos Intézet a Néppárt megrendelésére a közvélemény-kutatást. Az erről készült jelentésből megtudhatták az újságírók, hogy az adatfelvétel 2013. november 15. és december 15. között zajlott, a célpopuláció a bihari megyeszékhely magyar nemzetiségű, választásra jogosult (tehát 18 év fölötti) állandó lakossága volt. 604 főt sikerült kikérdezni, az eredmények 95%-os valószínűséggel, 4 százalékos hibahatárral érvényesek. A mintavétel során a településen belül véletlenszerűen választottak ki utcákat, figyelembe véve, hogy az adott utcákban hányan laknak, a magyar háztartásokat keresték, majd nemi és életkori kvóta alapján választották ki a megkérdezetteket. A kérdezőbiztosok munkáját telefonon ellenőrizték.

Zatykó felhívta a figyelmet arra, hogy a felmérés kérdéseinek nagy része azt kutatta, hogy mennyire elégedett a váradi magyar lakosság a közállapotokkal, a város fejlődésével, a pártok és politikusok működésével, de képet szerettek volna kapni arról is, hogy milyen a polgárok közérzete és melyek az elvárásaik, igényeik, opcióik. Néhány konklúzió: a megkérdezettek mindössze 31%-a elégedett a város fejlődésével; a legsúlyosabb problémának a közéletben a korrupciót ítélik; csak a polgárok 40%-a gondolja úgy, hogy romlott a magyarság helyzete 2012 nyara óta, amióta nincs magyar alpolgármester, 13 percentjük nem is hallott e kudarcról. A megkérdezettek legtöbbször úgy vélik, hogy a magyar előljáróknak munkahelyteremtéssel, a kisebbségi jogok biztosításával (pl. a hivatali magyar nyelvhasználatával), a fiatalok itthon tartásával, a történelemhamisítás megakadályozásával, az anyanyelvű oktatás bővítésével és színvonalának emelésével kell foglalkozniuk. A válaszadók több mint fele ítélte fontosnak azt, hogy a választott képviselők magyarul beszéljenek a tanácsüléseken, és csak 4 százalékuk szerint nem lényeges ez.

A pártok működéséről kiderült, hogy a Néppárt nagyváradi szervezetének tevékenységét a megkérdezettek nyolcvan százaléka ismerte, kétharmaduk elégedett is vele. Az RMDSZ

tevékenységének ismertsége valamivel nagyobb, de csak 45 százaléknian vannak vele megelégedve. Azok körében, akik ismerik a két Váradon működő magyar párt munkáját, az RMDSZ-ével valamivel kevesebben elégedettek, mint a Néppártéval. Összességében a válaszadók fele nincs megelégedve a pártokkal. Vezetők közül a tulipánosok ismertebbek a csillagosoknál, viszont ellenszenvesebbek is utóbbiaknál. A legkevésbé rokonszenves magyar politikus Kiss Sándor RMDSZ-elnök, a legszimpatikusabb Cseke Attila, aki vélhetően rövid miniszterségének köszönheti ismertségét, amely vetekszik a Biró Rozáliáéval. Utóbbi még Kissnél is ismertebb, viszont Csekénél valamivel kevésbé rokonszenves.

Zatykó Gyula, aki a Néppárt egyik országos alelnöke, elégedetten nyugtázta, hogy a magyar lakosság szavazási hajlandósága relatíve magas, 70 százalékuk elmenne voksolni, ha most lennének az önkormányzati választások. Sajnos a fiataloknak csak 40 percentje tartaná ezt fontosnak. A biztos szavazók 47 százaléka az RMDSZ-re, 33 százaléka a Néppártra adná voksát, 15 százalékos a bizonytalanok aránya. A szövetség másfél év alatt elvesztette támogatóinak egyötödét, a néppárt pedig megduplázta számukat – mutatta egy másik grafikon.

Az alelnök mintegy következtetésként osztotta meg az újságírókkal azt a véleményét, hogy a Néppárt és annak egyes, amúgy sokat dolgozó vezetői talán nem eléggé ismertek a váradiai körében, de ez természetes, hiszen az elmúlt negyedszázad szinte csak az RMDSZ-ről szólt, amely országos, megyei és helyi szinten többször is hatalmi helyzetből politizált. A fiatal Néppárt pozitív megítélése viszont annál öröndetesebb és ígértesebb.

Zatykó elmondta, a közvélemény-kutatás azt is vizsgálta, miként viszonyulnak a váradiai magyarok a kedvezményes honosítás ügyéhez.

Arra a kérdésre, hogy kérték-e már vagy tervezik-e kérni a magyar állampolgárságot a már meglévő román mellé, a válaszolóknak a négyötöde mondott igent. A legérdekeltebb csoportok a felsőfokú végzettséggel rendelkezők (65% igényelte, 25% tervezi), a fiatalok (55%, valamint 29%), valamint a színmagyar baráti társasággal rendelkezők (60%, valamint 24%). A legkevésbé érdekelt csoportok az időseké (39% nem tervezi kérvényezni), az alapfokú végzettséggel rendelkezőké (32%), valamint az etnikailag vegyes társaságba járóké (28%). A magyar állampolgárságot is igénylőknek a magyarországi választásokon való részvételi hajlandóságát vizsgálva kiderült, hogy az közepes, a célcsoport mintegy 34%-a nyilatkozta azt, hogy biztosan részt venne az országgyűlési választásokon, 36% nem szeretne részt venni. A legnagyobb részvételi hajlandóságot az idősek (61%), valamint a Néppárt-szimpatizánsok (52%) mutatnak. A választásra jogosult RMDSZ-szimpatizánsoknak csak 28%-a nyilatkozta, hogy szavazna.

Az autonómiához és politikai mobilizációhoz való viszonyulást firtató kérdésre válaszolók 81%-a venne részt népszavazáson, 62% aláírás-gyűjtésen, 32% tüntetésen, 16% tagadná meg a közpénz befizetését, 14% venne részt ülősztrájkon és 9% területek önkényes elfoglalásában. A megkérdezettek 11%-a egyik tevékenységtípusban sem venne részt, míg 14 százalékuk a felsoroltak közül legalább négy akcióban is szerepet vállalna bármilyen „magyar ügy” érdekében.

A megkérdezett magyarok valamivel több mint fele elégedett Nagyvárad kulturális életével, viszont aggasztó, hogy egytizedük meg sem tudja ítélni azt, mert nem ismeri és nem vesz benne részt. A magyar előjáróktól, politikusoktól csak a közösség egyötöde várja el, hogy foglalkozzon a kultúra támogatásával, és még kisebb az aránya azoknak, akik épített örökségünk védelmét tőlük várnák el. A közösségi életben ugyanakkor viszonylag kevesen vesznek részt, az emberek fele nyilatkozta azt, hogy többé-kevésbé rendszeresen jár templomba, 48 százalékuk magyar társaságban szórakozik, 36 százalékuk elmegy a március 15-ei rendezvényekre, színházba csak minden huszadik váradiai magyar jár rendszeresen, a tudományos-kulturális előadások iránt csak minden ötödik mutat érdeklődést, a civil szervezetek pedig csupán a közösség egytizedét képesek megszólítani.

Ami a városiakok közérzetére irányuló kérdésekre adott válaszokból konklúzióként leszűrhető, az az, hogy a kulturális életen kívül viszonylag sokan elégedettek az utcák, terek, parkok állapotával, a sportolási lehetőségekkel és a tömegközlekedéssel, ellenben nagyon kevesen a fiatalok helyzetével, a lakáshelyzettel, az idősekkel való törődéssel, a hivatali ügyintézással, a magyar nyelvhasználattal a közéletben és hivatalokban, valamint a köztisztasággal. Az utak állapotát, a parkolóhelyek és

bicikliutak hiányát, a rendet és közbiztonságot sokkal többen mondták problematikusnak, mint ahányan a városközpont felújítását, átrendezését vagy az elkerülő utak megépítést szorgalmazták.